

Zadanie nr 2: Co dało nadzieję Kubanowi?

Wprowadzenie

Każdy z nas ma rzeczy, które są dla nas ważne – przypominają dom, dzieciństwo, kogoś bliskiego. Dla Kubana z Kirgistanu taką rzeczą była walizka z klockami Lego. Kiedy został zmuszony opuścić swój kraj, zabrał ją ze sobą, i towarzyszyła mu w drodze do Szwecji, a później do Polski. Klocki Lego okazały się nie tylko zabawką, ale pozwoliły w późniejszym wieku spełnić jego marzenia. Budował z nich, ale budował także relacje – m.in. ze swoimi rówieśnikami i rówieśniczkami. W tym zadaniu wkrótce poznacie jego historię.

Doświadczenie migracji oznacza wiele wyzwań, zarówno dla dzieci i młodzieży, ale i dla dorosłych. Pojawia się wiele potrzeb, na które także szkoła i środowisko szkolne może odpowiadać, np. w zakresie zapewnienia poczucia bezpieczeństwa – fizycznego i psychicznego. Wsparcie ze strony bliskich, znajomych – kolegów i koleżanek ze szkoły, dorosłych – w tym nauczycieli i nauczycielek – może być na wagę złota i dawać nadzieję na przyszłość. Tak było w przypadku Kubana.

Rozmawiając o migracjach jako o globalnym procesie i wyzwaniu, warto mieć na uwadze także tę perspektywę jednostki – historię pojedynczych osób kryjących się za wielkimi liczbami, które z roku na rok wciąż rosną. Według najnowszych danych UNHCR (Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców) w 2025 roku już 117,3 miliona osób na świecie zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów z powodu prześladowań, konfliktów, przemocy czy naruszeń praw człowieka, z czego: 42,5 miliona stanowią uchodźcy i uchodźczynie, 67,8 miliona osób zostało przesiedlonych w granicach własnych krajów (są to tzw. osoby wewnętrznie przesiedlone), a 8,42 miliona stanowiły osoby ubiegające się o azyl.

Cele:

- poznanie historii chłopca – Kubana, który był zmuszony opuścić swój rodzinny kraj i rozpoczął nowe życie w Polsce,
- zastanowicie się, co daje nam poczucie bezpieczeństwa i nadziei w nowym miejscu,
- przedyskutujecie w grupie, jakie działania mogą dawać nadzieję i budować wspólnotę w dzisiejszym burzliwym świecie.

TREŚĆ ZADANIA

Obejrzyjcie krótki filmik (5:06) przedstawiający historię Kubana Turanbajewa z Kirgistanu, a następnie porozmawiajcie o nim w grupie, odpowiadając na poniższe pytania:

- Co najbardziej zapamiętaliście z historii Kubana?
- Jakie emocje towarzyszyły mu po przyjeździe do Polski?
- Kto lub co dawało mu nadzieję w trudnych sytuacjach?
- Jakie „klocki” – symbolicznie – pomagają budować nadzieję i wspólnotę lokalnie – np. w Waszej klasie lub miejscowości – i globalnie – np. między państwami?

Na Padlecie zapiszcie Wasze refleksje i spostrzeżenia z dyskusji, szczególnie koncentrując się na ostatnim pytaniu – Co pomaga budować nadzieję i wspólnotę lokalnie i globalnie?

FILM ZNAJDZIECIE POD LINKIEM I KODEM QR

Z walizką klocków przez świat - historia Kubana

Na jakie Cele Zrównoważonego Rozwoju odpowiadacie:

